

ע"פ 8357/17 - יהושע ביטון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8357/17

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט ג' קרא

המערער:

יהושע ביטון

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מיום 27.09.2017 בת"פ 30000-04-16 שניתן על ידי
כבוד השופטת מ' ברנט

בשם המערער:

עו"ד ניל סיימון

בשם המשיבה:

עו"ד דפנה שמול

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח בפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר בפועל - 17 חודשים, שהוטלו על המערער בגין הרשעתו בעבירה
עמוד 1

של סיוע לשוד.

על פי עובדות כתב האישום, שתוקן במסגרת הסדר טיעון, המערער ואחר קשרו קשר לשדוד את המתלוננת, אשר נתבקשה על ידי מקום עבודתה להפקיד בבנק בנס ציונה המחאות בסך כולל של 13,595 ש"ח וכסף מזומן בסכום של 14,500 ש"ח. המערער והאחר עקבו עם רכבם אחר רכבה של המתלוננת. השניים עצרו את רכבם, והאחר ניגש אל עבר רכבה של המתלוננת, כאשר זו ישובה בתוכו, וניסה לפתוח את דלת הנוסע שעל יד הנהג. משלא הצליח, ניגש לדלת הנהג, אשר נפתחה על ידי המתלוננת. האחר חסם בגופו את פתח הכניסה לרכב, רכן אל עבר המתלוננת ודרש ממנה למסור לו את התיק. אז האחר הרים חפץ הנחזה להיות אקדח והכה באמצעותו את פיה של המתלוננת, תוך שהוא פוצע את שפתה ומאיים עליה בשנית. הוא רכן מעליה ולקח את התיק שהיה מונח במושב שעל ידה. בהתאם לקשר, המערער המתין כל העת בקרבת מקום, כאשר הרכב חוסם נתיב תנועה ואינו מאפשר לרכבים אחרים לנסוע. האחר חזר בריצה אל עבר הרכב והמערער והאחר נמלטו מהמקום.

הסדר הטיעון בין הצדדים כלל התייחסות לעונש. על פיו, המשיבה תעתור לעונש מאסר בפועל של 18 חודשים כעונש ראוי, למאסר על תנאי ולפיצוי מוסכם בסכום של 10,000 ש"ח, ואילו ההגנה תטען לעונש באופן חופשי. בבוא לגזור את דינו של המערער, בית המשפט המחוזי נתן את הדעת למאפייני העבירה, חומרתה והנזק הפיזי שנגרם למתלוננת. עוד פורט תסקיר שירות המבחן, שממנו עולה כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו וצמצם את מעורבותו באירוע. על כן, שירות המבחן לא בא בהמלצה להליך טיפולי. מנגד, ניתן משקל לכך שהמערער נעדר עבר פלילי, וכי בהודאתו חסך מן המתלוננת את הצורך להעיד.

2. טענתו העיקרית של הסניגור בפנינו הינה כי בהינתן נסיבות העניין ולנוכח הרשעת המערער בעבירת סיוע לביצוע שוד ולא בעבירה המושלמת, העונש שהושת על המערער חמור יתר על המידה. המדינה, מנגד, סומכת ידיה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, תוך הדגשה כי המערער הורשע בחלופה החמורה יותר של עבירת השוד שבסעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. סיפור המעשה מלמד על חומרת העבירה. עולה כי המתלוננת נבחרה על ידי המערער והאחר ביוזעם כי היא הינה בדרך לבנק להפקיד סכומי כסף של ממש. מטרתם הייתה אחת – לשדוד את הכספים שהחזיקה עמה. האחר עשה שימוש בחפץ הנחזה להיות אקדח ואיים לירות על המתלוננת. האחר אף הכה את המתלוננת בחפץ ופצע את שפתה. המערער שימש נהג במהלך השוד. הוא העמיד את הרכב במרכז הכביש תוך חסימת כלי רכב אחרים מלעבור. בסיום האירוע, כאשר האחר הגיע לרכב וצעק למערער "סע, סע", האיץ המערער את נסיעת הרכב תוך שהוא נמלט מהמקום במהירות ובפראות.

המעשה משלב רדיפת בצע ושימוש באלימות. כל זאת, לאור יום בתוך העיר נס ציונה. יש בכך פגיעה חמורה בסדר הציבורי ובביטחון האזרח, שכל חטאו הוא שבמסגרת עבודתו היה עליו להפקיד כסף בבנק. בנסיבות אלה, אינני סבור כי עונש המאסר מופלג בחומרתו באופן שמצדיק התערבות מצד ערכאת הערעור. עוד יצוין כי הצדדים הגיעו למעין הסדר לפיו התביעה תעתור לעונש של 18 חודשי מאסר כעונש ראוי. אמנם, בנסיבות העניין, נוטה אני להסכים לעמדת הסניגור כי העונש נוטה לחומרה. ייתכן ולו הייתי יושב בערכאה קמא הייתי מגיע לתוצאה אחרת – מקלה במידת מה. ברם, לאחר שיקול אינני סבור כי העניין מצדיק התערבות על ידי ערכאת הערעור.

בהקשר זה, אף תסקיר שירות המבחן שהגיש לבית משפט זה נותן משקל נוסף לאי-התערבות בעונש שהושת. מן התסקיר עולה כי המערער לוקח אחריות פורמלית בלבד על מעשיו. הוא אמנם הביע רצון להתגייס להליך טיפולי, אך הרושם מצד שירות המבחן הינו כי המוטיבציה להתגייסות לטיפול מונעת מתוך רצונו להיטיב את מצבו המשפטי. על כן, עולה כי המערער ממשיך למזער את חומרת מעשיו והוא נותר ממוקד בצרכיו האישיים והמשפחתיים העלולים להיגרם לו כתוצאה מהעונש הצפוי.

3. הייתי מציע לדחות את הערעור.

על המערער להתייבב לתחילת ריצוי עונשו בבית"ר הדרים, ביום 21.3.2018. לא יאוחר מהשעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ש ו פ ט

השופט א' שהם:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט ג' קרא:

אני מסכים.

ש ו פ ט

אשר על כן, הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט נ' הנדל.

ניתן היום, י"ח באדר התשע"ח (5.3.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
